

Sygn. akt VI U 504/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2021 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Maria Sałacińska

Protokolant: protokolant sądowy Dominik Piotrowski

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2021 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.z dnia 10 września 2014r.,

znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o zasiłek chorobowy

1. sprawę w części dotyczącej ustalenia wysokości zasiłku chorobowego oraz o odsetki przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.;
2. oddała odwołanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt VI U 504/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 września 2014 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił A. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 31 maja 2014 roku do 25 sierpnia 2014 roku i za cały dalszy okres nieprzerwanej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ podał, że decyzją z dnia 2 września 2014 roku stwierdzono, że A. W. nie podlega od dnia 1 marca 2014 roku ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zawartej umowy o pracę z płatnikiem (...) sp. z o.o. w K., zatem niezdolność do pracy nie powstała w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

(decyzja ZUS z dnia 10.09.2014r. – k. 22 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji A. W. wniosła odwołanie, wnosząc o jej zmianę poprzez orzeczenie, że ubezpieczonej A. W. przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 31 maja 2014 roku do dnia 25 sierpnia 2014 roku i za cały dalszy okres nieprzerwanej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania odwołująca się wskazała, że ZUS oparł się na nieprawomocnej decyzji o niepodleganiu ubezpieczeniom społecznym. Odwołująca się podniosła, że w rzeczywistości podlegała ona tym ubezpieczeniom, w tym ubezpieczeniu chorobowemu, w okresie powstania jej niezdolności do pracy, co oznacza, że nabyła prawo do zasiłku chorobowego za wskazany w decyzji okres.

(odwołanie – k. 1 – 6)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości, powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 42 – 42 verte)

Postanowieniem z dnia 28 maja 2019 roku Sąd zawiadomił o toczącym się postępowaniu zainteresowanego (...) sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w K., zakreślając 14-dniowy termin na przystąpienie do sprawy.

(postanowienie z dnia 28.05.2019r. – k. 87)

Decyzją z dnia 7 sierpnia 2019 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. zmienił zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzję z dnia 10 września 2014 roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznał A. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 31 maja 2014 roku do 25 sierpnia 2014 roku.

(decyzja z dnia 07.08.2019r. – k. 104)

Pismem procesowym z dnia 26 września 2019 roku odwołująca się sprecyzowała swoje stanowisko, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 31 maja 2014 roku do dnia 25 sierpnia 2014 roku i za cały dalszy okres nieprzerwanej niezdolności do pracy w odpowiednio wyliczonych kwotach wraz z odsetkami.

Pismem procesowym z dnia 4 października 2019 roku odwołująca się podtrzymała odwołanie co do prawa do zasiłku chorobowego za dalszy okres nieprzerwanej niezdolności do pracy po dniu 25 sierpnia 2014 roku.

(pismo procesowe z dnia 26.09.2019r. – k. 120 – 122, pismo procesowe z dnia 04.10.2019r. – k. 152)

Postanowieniem z dnia 18 września 2020 roku Sąd umorzył postępowanie w części dotyczącej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 31 maja 2014 roku do 25 sierpnia 2014 roku, na podstawie art. 477⁽¹³⁾ § 1 KPC.

(postanowienie z dnia 18.09.2020r. – k. 212)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 2 września 2014 roku, znak: (...), ZUS Oddział w C. stwierdził, że A. W., jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 marca 2014 roku. Od powyższej decyzji odwołująca się wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego (...).

Wyrokiem z dnia 13 marca 2019 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt III AUa 114/17 Sąd Apelacyjny w (...) III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję ZUS Oddział w C. z dnia 2 września 2014 roku, znak: (...) w ten sposób, że stwierdził, że A. W. podlega, jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 marca 2014 roku.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 02.09.2014r. – k. 16 – 20 akt organu rentowego, odwołanie – k. 24 – 40, wyrok SA z dnia 13.03.2019r. – k. 84 – 85)

Dnia 14 marca 2018 roku spółka (...) sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w K. została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego, wpis ten uprawomocnił się z dniem 29 marca 2018 roku.

(dowód: wydruk z KRS – k. 123 – 132)

Do ZUS złożone zostały zwolnienia lekarskie odwołującej się za okresy od 28 maja 2014 roku do 26 czerwca 2014 roku, od 27 czerwca 2014 roku do 26 lipca 2014 roku oraz od 27 lipca 2014 roku do 25 sierpnia 2014 roku. Złożone też zostało zaświadczenie płatnika składek.

Odwołująca się była niezdolna do pracy w okresie od 28 maja 2014 roku do 25 sierpnia 2014 roku. Była też niezdolna do pracy w okresie od 26 sierpnia 2014 roku do 2 listopada 2014 roku. Dnia 2 listopada 2014 roku odwołująca się urodziła córkę.

(dowód: zwolnienia lekarskie przedłożone do ZUS – k. 10 – 14 akt organu rentowego, zaświadczenie płatnika składek przedłożone do ZUS – k. 2 – 8 akt organu rentowego, zwolnienia lekarskie – k. 174 – 175, odpis skrócony aktu urodzenia – k. 181)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania. Sąd nie uznał za wiarygodne kserokopii dokumentów z k. 176 – 179 i 182 – 183, mających przedstawiać zaświadczenie płatnika składek oraz książkę nadawczą. Odwołująca się przedłożyła te dowody na potwierdzenie przesłania przez nią do ZUS w odpowiednim terminie zwolnień lekarskich za okresy następujące po dniu 25 sierpnia 2014 roku, a także wniosku o przyznanie jej zasiłku macierzyńskiego. Sąd miał jednak na uwadze, że strona nie była w stanie przedstawić oryginałów książki nadawczej z k. 182 – 183 co rodzi poważne wątpliwości co do jej wiarygodności, pełnomocnik bowiem poświadczył kserokopie z k. 182 – 183 za zgodność z oryginałem, by w kolejnym piśmie z k. 193 przyznać, że strona nie posiada oryginału tych dokumentów. Wobec tego rodzi się wątpliwość co do tego, jaki dokument został poświadczony przez pełnomocnika. W tej sytuacji zachwiania wiarygodności dokumentu ciężar wykazania jego prawdziwości, a tym samym wykazania udowodnianej okoliczności, spoczywał na odwołującej się. Nie zdołała ona udowodnić, że faktycznie przesyłki o takich numerach zostały wysłane w datach wskazanych na k. 182 – 183 na adres ZUS. W toku postępowania Sąd zwracał się do Poczty Polskiej, jednak w odpowiedzi z k. 216 Poczta Polska wskazała, że nie dysponuje dokumentami mającymi potwierdzić przesłanie takich przesyłek i dalszą realizację usługi. Wobec tego, w sytuacji konsekwentnego zaprzeczania przez ZUS, aby kiedykolwiek otrzymał takie przesyłki, a także wobec braku dokumentów potwierdzeń odbioru, Sąd uznał dowody z k. 176 – 179 i 182 – 183 za niewiarygodne.

Strony nie wnosili o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie było odwołanie od decyzji odmawiającej ubezpieczonej A. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 31 maja 2014 roku do 25 sierpnia 2014 roku i za cały dalszy okres nieprzerwanej niezdolności do pracy.

Jeśli chodzi o kwestię prawa do zasiłku chorobowego za okres od 31 maja 2014 roku do 25 sierpnia 2014 roku to w tym zakresie postępowanie zostało już umorzony, wobec zmiany decyzji przez sam organ rentowy i przyznania odwołującej się prawa do tego zasiłku. Pozostała jednak kwestia sporna co do prawa do zasiłku chorobowego za cały dalszy okres nieprzerwanej niezdolności do pracy, przypadający po dniu 25 sierpnia 2014 roku. W toku postępowania Sąd ustalił, że odwołująca się faktycznie była niezdolna do pracy po dniu 25 sierpnia 2014 roku, nieprzerwanie aż do dnia 2 listopada 2014 roku, kiedy to urodziła córkę. Jednak sam fakt niezdolności do pracy nie powoduje automatycznie, że odwołująca się otrzyma zasiłek chorobowy. Co prawda spełnia ona warunki do przyznania jej tego zasiłku, jej niezdolność do pracy powstała bowiem w okresie podlegania ubezpieczeniu chorobowemu, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Jednak z akt sprawy wynika, że nie złożyła wniosku o przyznanie jej zasiłku. Dopiero przy piśmie procesowym z dnia 17 lutego 2019 roku przedstawiła kolejne zwolnienia lekarskie i zaświadczenie płatnika składek. Warto jednak w tym miejscu zwrócić uwagę na regulację z art. 67 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2020 roku, poz. 870, ze zm.; dalej jako: ustawa zasiłkowa), zgodnie z którą roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego przedawnia się po upływie 6 miesięcy od ostatniego dnia okresu, za który zasiłek przysługuje. Jak wskazuje się w doktrynie przedawnienie dotyczy

czynności zgłoszenia roszczenia, czyli wniosku o realizację nabytego prawa (wypłatę zasiłku). W odniesieniu do zasiłku chorobowego funkcję wniosku spełnia zaświadczenie lekarskie. Wniosek ten (zaświadczenie lekarskie) musi być złożony w terminie 6 miesięcy od ostatniego dnia niezdolności do pracy objętej tym zaświadczeniem (tak I. Jędrasik-Jankowska, 6. Przedawnienie roszczenia o zasiłek [w:] Pojęcia i konstrukcje prawne ubezpieczenia społecznego, Warszawa 2009). W niniejszej sprawie przedmiotem zaskarżonej decyzji było prawo do zasiłku chorobowego. Jak wynika z przedłożonych w sprawie zwolnień lekarskich odwołująca się była niezdolna do pracy w okresie od 26 sierpnia 2014 roku do 2 listopada 2014 roku. Wobec tego najpóźniej zwolnienia lekarskie mogły być przez nią przedstawiane organowi do 6 miesięcy od zakończenia okresu niezdolności objętego każdym kolejnym zwolnieniem lekarskim. Tymczasem po raz pierwszy organowi te zwolnienia zostały ujawnione dopiero przy piśmie procesowym z dnia 17 lutego 2019 roku, a więc po ponad 4 latach od okresu niezdolności do pracy. Wobec powyższego należy uznać, że doszło do przedawnienia zgodnie z art. 67 ustawy zasiłkowej, a tym samym odwołująca się nie ma prawa do zasiłku chorobowego za okres po dniu 25 sierpnia 2014 roku. Wobec tego w tej części odwołanie podlegało oddaleniu.

Należy w tym miejscu dodać, że zgodnie z art. 67 ust. 3 ustawy zasiłkowej jeżeli niezgłoszenie roszczenia o wypłatę zasiłku nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby uprawnionej, termin 6 miesięcy liczy się od dnia, w którym ustała przeszkoda uniemożliwiająca zgłoszenie roszczenia. Odwołująca się nie wskazywała jednak w toku postępowania na jakiegokolwiek okoliczności przemawiające za istnieniem takich niezależnych od niej przyczyn.

Sąd miał również na uwadze, że odwołująca się wniosła o przyznanie jej konkretnych kwot wraz z odsetkami tytułem zasiłku chorobowego. Przedmiotem zaskarżonej decyzji nie była jednak wysokość kwot zasiłku, w tym zakresie więc roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego wraz z odsetkami podlega przekazaniu do ZUS, celem jego rozpoznania przez właściwy do tego organ, zgodnie z art. 477¹⁰ § 2 KPC.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.